

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14Csp/78/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119210917
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:5119210917.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: I. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/X,XXX XX A., právne zastúpený ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Ján Segeč s.r.o., sídlom Skuteckého 26, Banská Bystrica 974 XX, o zaplatenie 889,83 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 524,54 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 1.5.2020 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšku z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 2.10.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia 889,83 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 04.03.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.
2. Aktívnu legitimáciu odôvodnil tým, že Všeobecná úverová banka, a.s. je právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO:35 923 130 ktorý uzavrel úverovú zmluvu z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s., čo je uvedené vo výpise z OR OS Bratislava I, Oddiel: Sa, Vložka číslo 341/B. V zmysle Projektu rozdelenia zlúčením, spoločnosť VÚB a.s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a leasingu QCar.
3. Žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 29.04.2015 zmluvu o pôžičke č. 6202172 / 6540506792 na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 1000 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 27,91 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1674,6 Eur. Žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 475,46 Eur. Podľa ust. §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Podľa § 565 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, Žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 29.12.2016 - Predžalobná upomienka, vyzval Žalovaného k úhrade

dĺžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne Žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.02.2017 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 26.02.2017 označeného ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods.9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplateniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne Sp.zn: 17Co/447/2016. Tiež uviedol, že právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 12.2 zmluvných podmienok.

4. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 889,83 Eur. Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde je obvyklá doba na doručenie najviac 5 dní. Zmluvnú pokutu si žalobca v neuplatňuje.

5. V konaní súd vydal dňa 28. novembra 2019 platobný rozkaz sp. zn. 14Csp/78/2019, ktorým vyhovel žalobe.

6. Proti platobnému rozkazu podala včas žalovaná odpor, ktoré ho odôvodnila tým, že úverová zmluva č. 6202172 / 6540506792, uzatvorená dňa 29.04.2015, obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ako aj v zmluve absentujú údaje vyžadované v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva uvádza len údaj o výške mesačnej splátky ako jednu sumu, z ktorej nie je zrejmé akú časť z nej predstavuje istina, akú časť úrok a akú časť iné poplatky. Názor podoprela odkazom na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.11.2013, sp.zn. 11Co/256/2013 a rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 9. augusta 2011, č. k. 10CoE/313/2010, ako aj rozhodnutie ÚS SR, sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013 vi vzťahu k zmluvnej pokute. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 9C/123/2014 a sp. zn. 9C/58/2014 vo veci stanovenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a to vyhlásenia spotrebiteľa v zmluve, že sa oboznámil so Zmluvnými podmienkami, ktorým sa de facto prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno v otázke skutočného a riadneho oboznámenia sa s obchodnými podmienkami, sadzovníkom poplatkov a informáciami o poistení.

7. V ďalšom vyjadrení uviedla, že zo žaloby ani nie je zrejmé, na aké „podmienky k zmluve“ žalobca poukazuje, pretože žalobca akékoľvek „podmienky k zmluve“ nepredkladá. Tiež poukázala na to, že žalobca v rámci žalobného návrhu predložil Zmluvu, avšak len v rozsahu 8 strán, v pravom spodnom rohu označené ako 1/12 až 8/12.

8. Uviedol, že právnym úkonom právneho predchodcu žalobcu „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, zo dňa 26.2.2017, mala byť údajne vyhlásená predčasná splatnosť úveru na základe úverovej zmluvy č. 6202172 a dlh sa mal stať splatným, avšak „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, zo dňa 26.2.2017 mu nebolo právnym predchodcom žalobcu nikdy doručené. Ani samotný žalobca doručenie tohto právneho úkonu nepreukázal, preto mám za to, že pôžička zo Zmluvy sa nestala predčasne splatnou na základe právneho úkonu právneho predchodcu žalobcu označeného ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, zo dňa 26.2.2017.

9. Osobitne namietal, že v zmluve je uvedený údaj o priemernej hodnote RPMN 34,42 %, pričom v zmysle § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Zákona o spotrebiteľských úveroch „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok. Poukázal na „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2015“, z ktorých je zrejmé, že údaj o priemernej hodnote RPMN je v zmluve v nesprávnej výške. Z predloženej listiny „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch

veriteľmi za 1. štvrťrok 2015“, je zrejmé, že priemerná výška RPMN pri spotrebiteľských úveroch do 1 500 EUR so splatnosťou 5 rokov do 22,77 %, resp. 20,06 %, pričom v Zmluve bol uvedený vyšší údaj - 34,42 %, t.j. v Zmluve je uvedený údaj o priemernej výške RPMN v neprospech mňa ako spotrebiteľa, čo má za následok, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Tiež zdôraznil, že žalobca rovnako nepreukázal ani to, že postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti splácať spotrebiteľský úver na základe Zmluvy v zmysle § 7 zák. č. 129/2010 Z.z.. S porušením povinnosti konať s odbornou starostlivosťou Zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy v ustanovení § 11 odsek 2 spája významný právny následok. V zmysle tohto ustanovenia, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa ustanovenia § 7 odsek 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver požaduje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Žalobca nepostupoval v súlade s uloženými povinnosťami, pretože musel vedieť, že dňa 11.2.2014 som s ním uzatvoril Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky, číslo zmluvy 5520502787, na základe ktorej mi poskytol pôžičku vo výške 3.000,-EUR, dňa 14.5.2014 som s ním uzatvoril Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky, číslo zmluvy 5550502242, na základe ktorej mi poskytol pôžičku vo výške 3.000,-EUR, nenahliadol do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania schopnosti splácania úverov a nepredložil o tom žiaden dôkaz.

10. Žalobca k odporu uviedol, že dojednané úroky zo zmluvy nie sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný bol riadne oboznámený so všetkými parametrami uvedenej zmluvy, pričom tieto nerozporoval a vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Vo vzťahu k neprijateľným zmluvným podmienkam žalobca uviedol, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami. V zmysle uvedeného tak boli splnené základné zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu. Žalovaný rovnako tak nebol k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútený a túto nepodpísal pod nátlakom. Zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaný bol s parametrami zmluvy riadne oboznámený a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Žalovaný bol pri podpise zmluvy riadne oboznámený s tým akú istinu a aké príslušenstvo bude povinný platiť, teda zmluva dostatočne popisuje odplatu za poskytnutý úver. Žalobca zdôraznil, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. K členeniu splátok podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. poukázal na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 a uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017.

11. Žalovaný v duplike zdôraznil, že ročná úroková sadzba „pôžičky“ mala byť 25,00%. Podľa údajov Národnej Banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci apríl 2015 na úrovni 10,00 %. Z vyššie uvedeného vyplýva, že úroková sadzba, ktorú právny predchodca žalobcu v Zmluve uviedol, niekoľko násobne prevyšuje výšku úrokovej sadzby, za ktorú poskytovali banky úvery v rozhodnom čase, preto je úkon v rozpore s dobrými mravmi a jedná sa o absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Názor podoprel odkazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 10/95, z 28.2.1995, uverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, čiastka 20, pod číslom 51/1995 podľa ktorého „Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky od 1. januára 1992 nie je zákonom splnomocnené na vydanie vykonávacieho predpisu upravujúceho maximálnu výšku úrokov pri peňažných pôžičkách medzi občanmi. Podľa § 658 ods.1 Občianskeho zákonníka od 1. januára 1992 tieto úroky sú predmetom zmluvnej voľnosti medzi účastníkmi. To však neznamená, že by bolo možné dohodnúť úroky v akejkoľvek výške. Dohoda o úrokoch musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Podľa citovaného ustanovenia závisí od rozhodnutia súdu, aby v konkrétnom prípade ustálil, či výška dohodnutých úrokov je alebo nie je v súlade s dobrými mravmi. Nemožno však dnes už túto otázku riešiť podľa vyhlášky č. 45/1964 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.“. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Cdo/57/2005, zverejnený v časopise Zo súdnej praxe č. 4/2010, pod č. 35 podľa ktorého „Dojednanie úrokov pri peňažnej pôžičke podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka v neprimeranej výške je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Pri posúdení primeranosti dojednanej výšky úrokov pri peňažnej pôžičke treba prihliadať na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval, ako aj porovnať

dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov.“ ako aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 Cdo/26/2011, zo dňa 26.4.2012, Rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 14Cob/147/2019, zo dňa 12.12.2019, ktorý určil, že „Okresný súd preskúmaním predloženej úverovej zmluvy zistil, že úver bol poskytnutý pri dojednanej úrokovej sadzbe 25,50 % ročne, ktorá je neprimerane vysoká (dvojnásobne vyššia než je priemerná sadzba úverov poskytovaných bankami v rovnakom období), odporujúca dobrým mravom, pričom neprimerane vysokou a odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne prevyšuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú. Priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby bola pre obdobné typy úverov so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby od 1 do 5 rokov v mesiaci december 2013 vo výške 12,83 %, preto dohodu o výške úrokovej sadzby v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka posúdil ako priečiacu sa dobrým mravom a tým pádom absolútne neplatnú pre absenciu jej náležitosti (dojednanie úroku). V súlade s judikatúrou súdov, mal aj odvolací súd za to, že hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Neprimerane vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Tak, ako správne konštatoval súd prvého stupňa, v danom prípade dojednaný úrok vo výške 25,50 % je možné považovať za dojednaný v rozpore s dobrými mravmi, a ako taký nemôže požívať súdnu ochranu, a preto je nutné ho hodnotiť ako neprijateľný. Súd je povinný v každom jednotlivom prípade posúdiť, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednávaní úrokov zo spotrebiteľského úveru koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje od dlžníka (spotrebiteľa) primeraný úrok, teda primeranú odmenu za užívanie poskytnutej istiny, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Za zhodnotenie obvyklým spôsobom nemožno nepochybné považovať požadovanie úrok z úveru vo výške 25,50 % ročne. Preto je správny záver prvostupňového súdu, že zmluvné úroky za poskytnutý úver dojednané v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi účastníkmi konania sú neprimerané a v rozpore s dobrými mravmi.“

12. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie, na ktoré sa strany nedostavili, neúčast' ospravedlnili. Súd preto spor prejednal v ich neprítomnosti.

13. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

14. Podľa ust. § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

15. Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

16. Podľa § 1 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy Na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

17. Podľa § 2 písm. e/ zák. č. 129/2010 Z.z. povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

18. Podľa § 2 písm. e/ zák. č. 129/2010 Z.z. prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

19. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

20. Podľa § 10 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i), j), x) a aa),
- b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,
- c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

21. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

22. Podľa § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

23. Vo vzťahu k absolútnej neplatnosti právneho úkonu pre rozpor dojednanej výšky úroku s dobrými mravmi súd uvádza, že je nevyhnutné starostlivo skúmať každú vec osobitne aj vo vzťahu k okolnostiam. Nemožno paušalizovať, či už úroková sadzba 25% je v rozpore s dobrými mravmi alebo nie. Osobitne je potrebné zdôrazniť, že odplata musí byť úmerná sume istiny, dobe splatnosti, bonite klienta, zabezpečeniu pohľadávky či mieru rizika nevykorenenia pohľadávky. Prísnejšie požiadavky pre poskytnutie úveru majú banky, ktoré sú pri poskytovaní limitované nastavenými povinnosťami s dohľadom NBS a nebankové spoločnosti. Aj z uvedených dôvodov banka vstúpila do podnikania pôvodného veriteľa, aby poskytovala úvery aj klientom, ktorým za stanovených podmienok regulácie banka úver nemôže poskytnúť. Ako sám uviedol žalovaný, bolo mu poskytnutých viacero úverov, ktoré v čase poskytnutia pôžičky č. 6202172 / 6540506792 dňa 29.04.2015 splácal. Úver podľa zistení súdu bol poskytnutý bez zabezpečenia. Súd sám posúdiť mieru rizikovosti žalovaného nedokáže, avšak ak sám žalovaný uviedol, že podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2015, je zrejme, že priemerná výška RPMN pri spotrebiteľských úveroch do 1 500 EUR so splatnosťou 5 rokov bola do 22,77 %, resp. 20,06 %, je úver pri istine 1000 eur a úrokovej sadzbe 24,98% a najvyššej prípustnej odplate 27,9 % akceptovateľný, výrazne neprekračuje výšku odplaty pri totožných úveroch a nevykazuje znaky úžery či zneužitia práva.

24. Pokiaľ žalovaný namietal neprijateľné zmluvné podmienky, mal by aspoň uviesť, ktoré by to mali byť. Súd preskúmal obsah zmluvy a nezistil existenciu neprijateľných zmluvných podmienok (žalovaný ho na možné špecifiká neupozornil, teda zaoberal sa komplexne zmluvou), najmä nie takých, ktoré by mohli mať vplyv na povinnosti žalovaného uplatnené v konaní, teda vo vzťahu k zaplateniu. Odkaz na oboznámenie sa dlžníkom s obchodnými podmienkami za zmenenej právnej situácie súd nepovažuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože síce je pravda, že vo vzťahu k dôkaznej situácii môže prejudikovať oboznámenie a sťažiť preukázanie porušenia povinností veriteľa, ale len vtedy, ak sa jedná o intervenciu dlžníka, teda zaškrtnutie takého vyhlásenia alebo osobitného súhlasného prejavu s oboznámením. Takýto prejav však predstavuje aj vyhlásenie o tom, že mu boli všetky takéto zmluvné dokumenty poskytnuté. Minimálne má takéto prehlásenia nie väčšiu silu, ako podpísanie dokumentu, ktoré tiež nemusí znamenať detailné oboznámenie. Práve totiž obchodné podmienky (mimo skutočnosti, že sú zákonom dovolené) špecifikujú a rozvádzajú určité postupy, poučujú, pričom všeobecne platí, že nimi nemožno zakladať nové právne úkony.

25. Vo vzťahu k skúmaniu a preverovaniu schopnosti dlžníka splácať poskytnutý úver, žalobca sa nevyjadril a nepreložil žiadne dôkazy o splnení tejto povinnosti, najmä predzmluvné dokumenty a pod.. Z obsahu údajov na zmluvne nezistil, či boli zohľadnené záväzky z ostatných zmlúv so žalovanými, ich štruktúru, len bolo uvedené príjem 850 eur, mesačné fixné náklady 186 eur, iné mesačné výdavky 60 eur. Uvedené zjavne však nemôže zahŕňať splátky dvoch úverov, ktorých uzavretie žalobca nepoprel a nerozporoval ich existencie v čase uzavretia predmetnej zmluvy. Súd teda bez ohľadu na nepreukázané

doručenie jednostranného úkonu odstúpenia od zmluvy - zosplatnenia úveru musel konštatovať, že úver nie je zosplatnený.

26. Súd tiež musí dať za pravdu, že podľa údajov zverejnených MF SR na jeho webovom sídle, že ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 (nezabezpečené a nie leasing) vo výške do 1500 eur vrátane splatné od 5 do 10 rokov pri objeme 7 021 700 eur je priemerná RPMN 20,11 eur. Veriteľ použil údaj priemernej RPMN 37,67% pri úveroch do 5 rokov, čo znamená kratších ako 5 rokov. Nakoľko zmluva bola uzavretá 29.4.2015, splatná bola v 60 mesačných splátkach a konečná splatnosť bola 04/2020, teda úver bol poskytnutý na obdobie 5 rokov, bola uvedená nesprávna výška priemernej RPMN v neprospech spotrebiteľa, teda údaj ktorý evokoval výhodnosť úveru napriek tomu, že úver bol za vyššiu odplatu ako priemerná RPMN, je potrebné takéto uvedenie nesprávneho údaju posudzovať ako absenciu údaju, ktorý má za následok bezúročnosť a bezodplatnosť.

27. Nakoľko žalovaný preukázateľne zaplatil sumu 475,46 eur z poskytnutej sumy 1000,00 eur, súd zaviazal žalovaného na vrátenie sumy vo výške rozdielu 524,54 eur.

28. Vo vzťahu k úrokom z omeškania súd musí konštatovať, že pri bezúročnej a bezodplatnej zmluve o úvere nie je možné (mimo členenia splátok na istinu úroku a poplatky, čo absentovalo) zo strany dlžníka mať vedomosť o splatnosti jednotlivých splátok istiny, je potrebné považovať za okamih, kedy mal dlžník vrátiť prostriedky končenu splatnosť úveru čo bolo 04/2020, teda súd priznal žalobcovi úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. od 1.5.2020 teda dňa, ktorý nasledoval po splatnosti úveru.

29. Súd preto žalobu vo zvyšku zamietol.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Nakoľko úspech strán bol v obdobnom rozsahu, súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

33. O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, podľa ktorého o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).